

“Neokecáme to, nepřemluvíme to, nevyložeme se z toho.” Markéta Šichtařová posílá vzkaz ekostudentům

- CZ24 News | 12. listopadu 2022

ČESKO: Tak tu máme další stávku za klima. Tentokrát nám budou stávkovat rovnou vysokoškoláci. Hlavně v Praze, ale i v dalších městech nám studenti zastávají proti postoji vlády k řešení klimatické krize.

Součástí celotýdenního protestu, který iniciují studenti z hnutí Univerzity za klima, bude i průchod Prahou a demonstrace. Jinými slovy, na týden se studující odmítnou vzdělávat, čímž mají donutit vládu, aby ještě víc podporovala náboženský trans zvaný klimatismus, jehož důsledkem je vypnutí stabilních zdrojů energie v Evropě, jejich zdražení a fakt, že nejsme schopni naše energie poplatit. Asi jsme ještě pořád moc bohatí.

V zásadě moc nepřekvapuje, že klimablouznění přichází právě z univerzit. Ačkoliv je to paradox, ty nejbláznivější ideologie, které napáchaly nejvíc škody a mají na svědomí i životy, jako třeba marxismus-leninismus a další formy kolektivismu, vždy přicházely z univerzit. Ačkoli se nám zdá, že právě akademici by měli být dostatečně vzdělaní, aby odlišili zrna od plev, faktem je, že tyto kolektivistické pokusy se nikdy nezrodily mezi chudými dělníky. Ale uznejte – není to nádherně symbolické, že „za klima“ se stávkuje přerušáním vzdělávání? Náramně by mě zajímalo, kolik ze stávkujících studentů ví, že lze položit téměř rovnítko mezi Green Dealem a mezi stávající cenu energií.

Záměrně říkám „cenu energií“ a nikoliv „inflaci“, protože celkově inflace má ještě jiný zdroj než drahé energie. Drahé energie jsou způsobené tím, že energie je málo, protože jsme ji přestali – dobrovolně a vědomě a údajně „zeleně“ – vyrábět. Když je něčeho málo a lidé se o to perou, to něco zdražuje. Energie zdražují.

Inflace je o něčem jiném. Inflace není ani tak o tom, že něčeho konkrétního je málo, inflace je o tom, že peněz je příliš. Peněz je v oběhu víc, než kolik se za ně dá koupit. A tak peníze ztrácí svou hodnotu. Cenová hladina vyjádřená ve stále méně hodnotných penězích roste.

A nám se přihodilo obojí současně. Máme příliš mnoho peněz, ergo inflaci, a příliš málo energie, ergo drahou energii. I když moment, přihodilo se nám to? Vlastně ne. Přihodí se déšť. Přihodí se pád meteoritu. Přihodí se pandemie. Přihodí se něco bez naší vůle a bez našeho přičinění. Inflace i drahá energie se nepřihodily. Obojí jsme si dobrovolně vyrobili (případně zeleně vystávkovali).

Podle čerstvých statistických dat spotřebitelská inflace v říjnu šlápla na brzdu. Konkrétně spotřebitelské ceny v říjnu meziměsíčně klesly o 1,4 % a meziročně vzrostly už „jen“ o 15,1 %, což bylo o výrazných 2,9 procentního bodu méně než v září. To vše se tedy zdá potvrzovat domněnku, že inflace již ztrácí na síle a zlomila svůj trend. A že plašíme zbytečně. Až na to...

Až na to, že za meziměsíčním poklesem spotřebitelských cen jednoznačně stojí úsporný tarif české vlády v oblasti elektřiny a odpuštění poplatku za podporované zdroje energie pro ceny elektřiny. V říjnu proto proti září ceny elektřiny propadly o 53,9 %. (Všimáte si? Ceny zbrzdilo odpuštění poplatku za obnovitelné zdroje. Jen co jsme docela maličko, docela symbolicky, vypnuli Green Deal, hned je to pozitivně vidět.)

Jinými slovy, toto snížení cen energií je umělé. Tedy snížení celé inflace je také umělé. Jedná se o umělou státní regulaci. V podstatě to nemá daleko k cenovému moratoriu v oblasti energií. To ale neznamená ani omylem, že by přirozeně ceny neměly sklon dál růst. Nebo snad že by ceny energií spontánně chtěly výrazněji klesat. Naopak. Energií je v Evropě stále nedostatek. A čeho je nedostatek, to je prostě drahé; neokecáme to, nepřemluvíme to, nevytlžeme se z toho. Zadoťujeme to a zamaskujeme to na chvíli – ale jenom tak dlouho, dokud se ten průšvih neprovalí zase někde jinde. Je to jako zákon zachování energie.

ZDROJ: blog.idnes.cz